

292

Besluit van 27 juni 1988, houdende wijziging van het Aanwijzingsbesluit verplichtverzekerden Ziekenfondswet

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 11 mei 1988, DGVGZ/VTA/Verz/VV, nr. 402311;

Gelet op de artikelen 3, eerste lid, onder b, en 18 van de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347);

Gezien het door de Ziekenfondsraad uitgebrachte evaluatierapport en het aanvullend overzicht met betrekking tot de invoering van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen (Stb. 1986, 123) (uitgaven van de Ziekenfondsraad nr. 329 van 26 september 1986 en nr. 348 van 26 maart 1987).

De Raad van State gehoord (advies van 24 juni 1988, nr. 13.88.0245/b.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 24 juni 1988, DGVGZ/VTA/Verz/VV, nr. 402970;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1987, 227)¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

In artikel 2, twaalfde lid, wordt «Besluit bijstandsverlening particuliere ziektekostenverzekering (Stcrt. 1986, 61)» vervangen door: Bijstandsbesluit landelijke normering.

B

In de artikelen 2, tweede, vierde, vijfde, en achtste lid, 4a, eerste lid, 5, eerste lid, 8, tweede lid, en 12b, tweede lid, wordt «Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheidspersoneel en daarmee gelijk te stellen personeel (Stb. 657)» telkens vervangen door: Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheidspersoneel, onderwijspersoneel en daarmee gelijk te stellen personeel (Stb. 657).

C

Na artikel 13, derde lid, wordt aan het artikel een lid toegevoegd, luidende:

4. De ingevolge het eerste lid afgedragen premie kan niet worden teruggevorderd indien de in de vorm van een geldlening als bedoeld in artikel 7a van de Algemene Bijstandswet verstrekte bijstand wordt afgelost.

D

Artikel 14 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het zesde lid komt te luiden:

6. Indien de verzekerde, bedoeld in het eerste lid, niet bij een ziekenfonds staat ingeschreven wordt de premie geïnd door het ziekenfonds waarbij de verzekerde laatstelijk was ingeschreven. Indien de eerste volzin niet van toepassing is of de woonplaats van verzekerde is gewijzigd dan wordt de premie geïnd door het ziekenfonds waarbij de verzekerde zich bij of krachtens artikel 5, eerste lid, van de Ziekenfondswet dient aan te melden.

2. Aan het negende lid wordt een volzin toegevoegd, luidende: Indien het een gehuwde pensioengerechtigde betreft wordt voor de toepassing van de vorige volzin de korting op de toeslag ingevolge artikel 8 van de Algemene Ouderdomswet dan wel op het ouderdomspensioen ingevolge de Algemene Ouderdomswet van de huwelijkspartner mede in aanmerking genomen.

E

Na artikel 15a wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 15b

1. Degene die naar de omstandigheden beoordeeld hier te lande woonachtig is en die bij de inwerkingtreding van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen (Stb. 1986, 123) de leeftijd van 65 jaar had bereikt en verzekerd was ingevolge de vrijwillige verzekering, bedoeld in artikel 5, onder K, van voornoemde wet en niet in aanmerking kwam of kon komen voor premiereductie ingevolge de krachtens het met ingang van voornoemde wet vervallen artikel 32, eerste lid, van de Ziekenfondswet vastgestelde regeling vanwege de omstandigheid dat zijn of haar echtgenoot op dat tijdstip verplicht verzekerd was ingevolge de Ziekenfondswet, is verplicht verzekerd overeenkomstig de bepalingen van de Ziekenfondswet.

2. Hetgeen bij of krachtens de Ziekenfondswet van toepassing is op personen, bedoeld in artikel 12, derde lid, van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen is op de personen, bedoeld in het eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 juli 1988.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 12 januari 1988, Stb. 13.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 27 juni 1988

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees

Uitgegeven de *dertigste* juni 1988

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

A

Tegelijk met de inwerkingtreding van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen (Stb. 1986, 123) (WTZ) is in verband met de opheffing van de bejaardenziekenfondsverzekering en de vrijwillige ziekenfondsverzekering het Besluit bijstandsverlening particuliere ziektekostenverzekering (Stcrt. 1986, 61) tot stand gekomen. Op grond van dat besluit kan aan daarvoor in aanmerking komende personen een tegemoetkoming in de premie van een particuliere ziektekostenverzekering worden verleend.

Met de inwerkingtreding van het Besluit van 18 januari 1988, houdende wijziging van het Bijstandsbesluit landelijke normering en het Bijstandsbesluit landelijke draagkrachtcriteria (Stb. 4) is bedoelde tegemoetkoming in de ziektekostenverzekeringspremie opgenomen in het Bijstandsbesluit landelijke normering. Derhalve dient thans dit laatstgenoemde besluit in het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1987, 227) (Aanwijzingsbesluit) te worden vermeld.

B

Bij de wijziging van het Aanwijzingsbesluit bij besluit van 24 december 1986 (Stb. 692) is de Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheidspersoneel, onderwijspersoneel en daarmee gelijk te stellen personeel (Stb. 657) op een aantal plaatsen in het besluit abusievelijk niet correct vermeld. Dit abus wordt thans hersteld.

C

Een uitkering ingevolge de Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), met toepassing van de artikelen 3, 4 en 5 in verbinding met artikel 6 van het Bijstandsbesluit landelijke normering (Stb. 1983, 132), vormt in beginsel rechtsgrond voor verplichte verzekering ingevolge de Ziekenfondswet. Ingevolge artikel 7a van de Algemene Bijstandswet kan bijstand ook worden verleend in de vorm van een geldlening onder hypothecair verband. Ook deze lening vormt titel voor verplichte ziekenfondsverzekering in verband waarmee de gemeente ziekenfondspremie dient af te dragen. Een dergelijke lening moet door de betrokkene, zodra deze daartoe in staat wordt geacht, weer worden afgelost, met inbegrip van de door de gemeente afgedragen ziekenfondspremie. Dit mag er niet toe leiden dat de voor de ziekenfondsverzekering afgedragen premie teruggevorderd zou kunnen worden. Met de onderhavige wijziging wordt dit bepaald.

D

Voor de verzekering van personen die op 1 april 1986 reeds 65 jaar of ouder waren wordt de verschuldigde ziekenfondspremie, voor zover deze geen verband houdt met een uitkering ingevolge de Algemene Bijstandswet, geïnd door het ziekenfonds waarbij de verzekerde is ingeschreven. Wanneer een vorenbedoeld persoon nalatig is met de betaling van zijn ziekenfondspremie is het ziekenfonds op grond van artikel 17 van het Inschrijvingsbesluit ziekenfondsverzekering (Stb. 1965, 653) bevoegd de verzekerde uit te schrijven. Op grond van de huidige regelgeving is er echter na een zodanige uitschrijving geen ziekenfonds meer bevoegd voor de inning van de verschuldigde premie. De onderhavige wijziging strekt ertoe om in deze lacune te voorzien (punt 1).

Bij besluit van 13 juli 1987 (Stb. 370) is in het negende lid van artikel 14 van het Aanwijzingsbesluit de bepaling opgenomen waarin een ouderdomspensioen ingevolge de sociale wetgeving van een andere mogendheid wordt gelijkgesteld met een uitkering ingevolge de Algemene Ouderdomswet (Stb. 1985, 181) (AOW), voor zover de buitenlandse uitkering de daarmee samenhangende korting op het Nederlandse ouderdomspensioen niet overtreft. Hierdoor is ook over dit deel van het buitenlandse ouderdomspensioen het lage premiepercentage van thans 3,10 verschuldigd.

Het huidige systeem van premieheffing, waarmee wordt beoogd dat een rechthebbende op een pro-rata pensioen geen nominaal premievoordeel heeft ten opzichte van degene die uitsluitend AOW-pensioen geniet, blijkt voor betrokkenen nadelig uit te vallen in geval het bedrag van het buitenlandse pensioendeel uitstijgt boven de daarmee corresponderende korting op het individuele AOW-pensioen om reden dat in het buitenlandse pensioendeel tevens een stuk pensioen voor de huwelijkspartner van de rechthebbende is opgenomen. Dit verschijnsel is een gevolg van het feit dat het AOW-pensioen individueel aan man en vrouw wordt toegekend terwijl buitenlandse ouderdomspensioenen voor gehuwden veelal in één bedrag aan één van de huwelijkspartners wordt toegekend. De onderhavige problematiek wordt opgelost door de korting die op het AOW-pensioen van de huwelijkspartner wordt toegepast vanwege de toekenning van het buitenlandse ouderdomspensioen aan de andere huwelijkspartner mee in aanmerking te nemen bij het bepalen van het bedrag waarover het zogenaamde lage premiepercentage verschuldigd is (punt 2).

E

Bij de inwerkingtreding van de WTZ en de gelijktijdige opheffing van de bejaardenziekenfondsverzekering en de vrijwillige ziekenfondsverzekering zijn alle personen van 65 jaar of ouder die op dat tijdstip verzekerd waren in de bejaardenziekenfondsverzekering of met premiereductie in de vrijwillige ziekenfondsverzekering overgegaan naar de verplichte verzekering ingevolge de Ziekenfondswet en werden de overige vrijwillig ziekenfondsverzekerden aangewezen op een particuliere ziektekostenverzekering. Vrijwillig ziekenfondsverzekerden van 65 jaar of ouder echter die waren gehuwd met een persoon die een eigen inkomen genoot waaraan verplichte verzekering ingevolge de ziekenfondsverzekering was verbonden, werden in de vrijwillige ziekenfondsverzekering als ongehuwd aangemerkt waardoor zij niet voor premiereductie in aanmerking konden komen. Op het moment dat de jongste huwelijkspartner de 65-jarige leeftijd bereikt zal deze volgens de huidige regelgeving in beginsel verzekerd blijven ingevolge de Ziekenfondswet. De oudste echtgenoot zal echter volgens het in de WTZ vastgelegde uitgangspunt aangewezen blijven op een particuliere ziektekostenverzekeringsovereenkomst. Op het ogenblik waarop het inkomen van de jongste echtgenoot – dat op 1 april 1986 een belemmering vormde voor de toelating tot de verplichte verzekering van de oudste echtgenoot – wegvalt, bijvoorbeeld als gevolg van overlijden of pensionering van de jongste echtgenoot, ontstaat er volgens de huidige regelgeving niet alsnog een verplichte ziekenfondsverzekering voor de oudste echtgenoot.

Evenals de Ziekenfondsraad die voor deze situatie aandacht vroeg in zijn evaluatie-rapporten omtrent de invoering van de WTZ (uitgaven van de Ziekenfondsraad nr. 329 van 26 september 1986 en nr. 348 van 26 maart 1987) is het kabinet van mening dat hier sprake is van een ongewenst gevolg van de wijziging van het stelsel van ziektekostenverzekeringen die op 1 april 1986 zijn beslag vond.

De onderhavige wijziging strekt ertoe bedoelde categorie door middel van een overgangsbepaling in het Aanwijzingsbesluit alsnog met ingang van de datum van inwerkingtreding van dit besluit onder de verplichte verzekering ingevolge de Ziekenfondswet te brengen. Voor wat de premieheffing ziekenfondsverzekering en overige regelgeving betreffende de ziekenfondsverzekering voor deze specifieke categorie van verzekerden is aangesloten bij de bepalingen die gelden voor de verzekerden bedoeld in artikel 12, derde lid, van de WtZ.

Het onderhavige besluit is aan de hand van de beknopte vragenlijst zoals opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur op dereguleringsaspecten getoetst. Daaruit bleek dat dit besluit uit dereguleringsoogpunt geen bezwaar ontmoet.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees